

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Tóth Miklós János ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Pajor Andrea jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Közép-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 14.K.31.103/2008. számon indított és ugyanezen bíróság 2008. november 12-én kelt 14.K.31.103/2008/6. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 14.K.31.103/2008/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az alperes 1941281976. számú határozatát megváltoztatja, és a felperest terhelő mulasztási bírság összegét 655.000 (hatszázötvenötezer) forintba szállítja le.

A peres felek az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

A Legfelsőbb Bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 39.000 (harminckilencezer) forint részkereseti és 39.000 (harminckilencezer) forint rész-felülvizsgálati eljárási illetéket.

A fennmaradó 39.000 (harminckilencezer) forint részkereseti és 39.000 (harminckilencezer) forint rész-felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes elmulasztotta 2006. december 20-án esedékes társasági adóelőleg kiegészítési kötelezettségének teljesítését, amellyel összefüggésben az első fokú adóhatóság 2007. október 25-i határozatával a felperessel szemben maximális 20%-os mértékű, 1.310.000 Ft összegű mulasztási bírságot szabott ki.

A felperes fellebbezésében közölte, hogy a hiányzó adóelőleg átutalására 2006. december 20-án délután 13.38 perckor a számlavezető bank részére faxon megbízást adott, az összeg átutalására azonban a bank mulasztása miatt nem került sor. Az alperes telefonon tájékoztatást kért a felperes számlavezető bankjától és azt az információt kapta, hogy a bank faxon érkezett átutalási megbízást nem teljesít. Ezt követően az alperes 2007. december 28-i határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte.

A Fővárosi Bíróság jogerős ítéletével a felperes kereset elutasította. Az ítélet indokolása szerint a felperes a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (továbbiakban Tao.tv.) 20. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét megszegte, mivel az adó megfizetésének időpontja az a nap, amikor az adózó belföldi pénzforgalmi bankszámláját az azt vezető hitelintézet megterheli [adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 37. § (2) bekezdése], és az Art. 2. számú mellékletének 1. fejezet 3/A/b. pontja szerint a társasági adó kiegészítésének határideje az adóév december 20. napja. A mulasztással összefüggésben a Fővárosi Bíróság nem találta jogsértőnek az Art. 172. § (8) bekezdése alapján kiszabott maximális 20%-os mértékű mulasztási bírságot.

A Fővárosi Bíróság utalt arra, hogy a bírság összegénél az Art. 172. § (12) bekezdésének szempontjait vizsgálni kellett, miután azonban a felperes 1999 óta végez vállalkozási tevékenységet, számolnia kellett volna azzal, hogy az év utolsó napjaiban a banki átutalások körében fennakadások keletkezhetnek, és akkor járt volna el elvárható gondossággal, ha az adóelőleg kiegészítési megbízást nem a határidő utolsó napján, hanem azt megelőzően már teljesíti a bank felé. Rámutatott arra is, hogy nem értékelhető a felperes javára, hogy a bank részére faxon korábban is adott megbízásokat és ezt a bank teljesítette.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte hivatkozással a Pp. 339/B. §-ában, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 51. § (1) és (2) bekezdésében, 52. § (2) bekezdésében, valamint az Art. 172. § (12) bekezdésében foglaltakra. Előadta, hogy 2006. december 13-án, december 14-én és december 15-én, valamint december 19-én is faxon adott megbízást a számlavezető banknak, azokat a bank minden esetben a megbízás napján feldolgozta. Kifejtette, hogy a felperes nem szándékosan,

illetve súlyos gondatlanságból mulasztotta el a határidőben. Időben intézkedett az átutalás iránt olyan formában, amelyet a bank korábban minden esetben teljesített.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte előadva, hogy a maximális mértékű mulasztási bírság azért került kiszabásra, mert a felperes nem kezdő vállalkozás, megfelelő adózási gyakorlattal rendelkezik, és hasonló mulasztás miatt korábban már szankcionálták.

A Fővárosi Bíróság a Tao.tv., illetve az Art. vonatkozó szabályait helyesen jelölte meg annak alátámasztásául, hogy a felperes társasági adóelőleg kiegészítési kötelezettségét elmulasztotta. A törvényi határidő fennálltát és elmulasztásának tényét a felperes felülvizsgálati kérelmében sem vitatta. A felperes sérelmezte, hogy az adóhatóság tényállás tisztázási kötelezettségét elmulasztotta, és ezt a Fővárosi Bíróság nem értékelte kellő súllyal, illetve okszerűtlenül mérlegelte a bírságösszege meghatározásának törvényi szempontjait.

Az Art. 172. § (1) bekezdése szerint a mulasztási bírság kiszabásánál az adóhatóság mérlegeli az eset összes körülményét, az adózó jogellenes magatartásának (tevékenységének vagy mulasztásának) súlyát, gyakoriságát, továbbá azt, hogy adózói, illetve kötelezett képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja az adott helyzetben a tőle elvárható körülményekkel járt-e el. A körülmények mérlegelése alapján az adóhatóság a mulasztás súlyához igazodó adózási érdeksérelemmel arányos bírságot szab ki, vagy a bírság kiszabását mellőzi.

A bírságösszege tekintetében a Legfelsőbb Bíróság osztotta azt a felülvizsgálati kérelemben kifejtett álláspontot, hogy a maximális 20%-os mértékű mulasztási bírság aránytalanul magas.

Az iratokból megállapíthatóan a felperes ugyanis az adott helyzetben a tőle elvárható körülményekkel járt el annyiban, hogy alappal bízhatott az átutalási megbízás 2006. december 20-i teljesítésében. Az ezt megelőző napokon ugyanígy délután 13 és 14 óra között faxon küldött megbízásait a bank kivétel nélkül aznap feldolgozta, így a felperes joggal számíthatott arra, hogy a társasági adóelőleg összegével is megterhelik számláját, ami az Art. 37. § (2) bekezdése értelmében az adó megfizetésének időpontjaként minősül.

Erre a tényre figyelemmel az alperes tévesen tulajdonított jelentőséget a számlavezető bank telefonos tájékoztatásának, mely szerint faxon érkezett átutalási megbízást nem teljesítenek. Ugyanakkor az alperesi állásponttal egyezően a kötelezettség

határidőben történő teljesítésének elmulasztása kétséget kizáróan fennáll.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a mulasztás súlyához igazodó arányos bírság mértékeként a 10%-os mértéket látta elfogadhatónak, ezért a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezve az alperes határozatát az Art. 143. § (1) bekezdése alapján megváltotta, és a felperest terhelő mulasztási bírság összegét 10%-os mértékűre szállította le.

A peres felek összességében egyenlő arányban pervesztesek és pernyertesek, ezért a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy a peres felek költségeiket maguk viselik. Ennek megfelelően kötelezte a Legfelsőbb Bíróság a felperest a feljegyzett kereseti és felülvizsgálati eljárási illeték 50%-ának megfizetésére (6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése), míg a fennmaradó illetéket az állam viseli (6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §).

Budapest, 2009. november 12.

**Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó bíró,
Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró**